

Cuprins

<i>Nota traducătoarei</i>	5
Prolog	11
Jocurile	13
Crimele	21
Roți de oțel	36
Investigații	56
Carole	64
Oportunități egale	66
Ședințe scabroase	99
Sînt puțin sentimental gîndindu-mă la tine	117
Acasă la cei doi Blades	140
Oprind respirația	145
Iarăși Carole	166
Zone infectate	168
O minciună cît caru	183
Sîntem dați de gol	204
Cok City	213
Tot Carole	223
Rondul de noapte	226
Iritația	231
Goluri	235
„... firea eminentemente depravată a creaturii cu care s-a măritat ea...”	243

Melancolia de după vacanță	247
Un meci onorific	263
Petrecerea surpriză	271
Iarăși Carole	283
Lecții private	285
Noaptea doamnelor	304
Carole își amintește de Australia	320
Viermi și promovări	323
Excursii masonice	339
Cumpărături de Crăciun	360
Nedormit	363
Casetofonul din mașină bușește caseta cu Michael Bolton	378
A depune o plingere	385
O societate a secretelor	393
Cina unui sportiv	400
Răspunde Charlie	425
Iarăși Carole ?	451
Poveștile unei tenii	471
Acasă e întunericul	510
<i>Paranoia în romanul Jeg de Irvine Welsh</i>	519

Mă duc iar afară și-l las pe Gus la secție. Apoi iau mașina și mă duc la Rossi. Îmi pun o casetă cu o compilație a lui Michael Bolton făcută de mine. Vine „How Am I Suppose to Live Without You“ de pe *Soul Provider* și cînt cît mă ține gura. Apoi versiunea lui Bolton de „When A Man Loves A Woman“, care-i de zece ori mai bună decît rahatu negroteilor, izbucnește în forță, iar cînd ajung la cabinetul lui Rossi și îmi parchez Volvo-ul deja sînt într-o dispoziție mai bună.

Au ei senzația că îl pot demoraliza pe Bruce Robertson? Toți șmecherașii, cioroii și alții din ăștia? Fiți realiști în pula mea de puțoi patetici!

— M-am dat cu crema aia de care mi-ați zis, domnule doctor Rossi, dar situația doar s-a înrăutățit.

— Mmm, spune Rossi, dați-vă jos pantalonii.

Mă supun, întrebîndu-mă dacă puțoiu ăsta nu-i cumva un homălău. Se pare că ticălosu abia așteaptă nu alta să-mi dau rahatu de chiloți jos. Rossi. Bineînțeles. Italian. Papa. Puțoii ăștia-și ridică cu toții poalele. De-asta populația Irlandei e atît de scăzută. Penurie de cartofi o pulă, de fapt toți puțoii ăștia fenieni se fut în cur. Aceleași reguli de căcat. Ei bine, Rossi, ștucăi jobul lui, da ce acoperire perfectă pentru găozarii plini de căcat.

— Da, da, zona infectată s-a extins. Acum e și pe pulpe, nu numai pe testicule. Da. Eviți mîncarea cu un conținut ridicat de grăsimi?

— Mda... îi spun eu.

Puțoiu s-o aștepta să mor ca curu de foame.

— Păi cred că trebuie să schimbăm crema, zice el, scriind o rețetă nouă. Știu că-i dificil, dar încercă să nu te scarpini în zona infectată. Astea par... ei bine, astea par să fie urme de unghii. Nu

pot să subliniez îndeajuns cât de important e să vă spălați și să vă schimbați regulat lenjeria intimă. De preferat chiloți din bumbac sau și mai bine boxeri ca să lase aerul să circule.

Trebuie să-mi spele-n măsă cineva lucrurile. Ștoarfa aia m-a abandonat, încearcă să mă omoare cepula mea! Știe că nu posă mă descurc cu mașina aia de rahat. N-am avut o masă gătită ca lumea dio grămade timp, o friptură sau așa ceva. Când un bărbat iubește o femeie, asta ajunge. M-am dus 'n pizda măsii după ea tocma pînă în Australia. M-am întors 'n pizda măsii aicea pentru ea. Când un bărbat iubește o femeie de rahat.

Necazu ie că *ele* nu-i iubesc pe bărbați!

— Chestia e, mănînc enorm doctore, dar slăbesc în continuare... îmi fac griji să nu fi luat ceva...

— Adică vreo boală venerică?

— Nee... păi... da...

— Ați avut relații sexuale cu persoane diferite?

Îi zîmbesc.

— Știți cum e, domnule doctor... un bărbat heterosexual normal cu sîngele fierbinte...

Mă privește ciudat și mă întreb dacă puțoiu ăsta *chiar* știe cum e...

— Vreau un eșantion de urină, dar... Rossi scoate un recipient din plastic cu capac... mai vreau de la dumneavoastră și un eșantion de scaun.

Puțoiu ăsta sigur ie un pervers de mîna-ntîi. Tresăi dau lui Inglis numărul lui de telefon.

— Pentru ce? întreb eu glacial.

— Legat de problema greutății dumneavoastră, cred că ați putea avea viermi. Viermi intestinali.

— Ce implică asta?

— Sînt paraziți inofensivi, dar uneori nu se scapă atît de ușor de ei.

— Mă duc chiar acum la toaletă, mă ridic eu în picioare.

— Nu e necesar... zice el, cînd vă vine...

— Pot s-o fac acum, îi spun eu, ieșind.

Mă duc la el la budă și-i umplu recipientul cu bere noroioasă și căcat cu curry. Puțoiu vrea căcat, o să-i dau io căcat ce morții mășii!

Îl las pe Rossi cu rahatu și pișatu meu și mă duc cu mașina în oraș. Viermi. Nici nu suport să mă gîndesc la așa ceva. Gîndurile îmi sînt întrerupte de un mesaj de la Ray, în care-mi spune că se duce pînă la apartamente. Colin Moss a urcat într-acolo cărînd un geamantan mare, așa că băieții din brigada antidrog s-au dus cu cîinii care detectează drogurile și se distrează grozav cu Moss, Richards și Allan.

Străzile-s cam nasoale și tremur la volan, făcîndu-mi griji c-o să pierd toată acțiunea asta de căcat. Mă fut să-l caut pe ăla care a omorît un cioroi, asta-i munca adevărată de polițai. Îmi pun girofarul pe mașină și pornesc sirena pe cînd o tai spre Leith Walk.

'N MĂSA, DAȚI-VĂ LA O PARTE DIN DRUMU MEU PUȚOILOR!

Cînd ajung la apartamente deja se adunase o mare mulțime afară. Niște vagabonzi din casa cu apartamente de închiriat stau claie peste grămadă pe o bancă, bînd bere tare și vin, cu adaos de alcool, și le aruncă remarci jignitoare celor doi bulangii în uniformă, dintre care unuia i s-au înroșit la greu urechile de frig și umilință. Alți cîțiva polițai încearcă să înconjoare zona cu o

panglică și să împrăștie mulțimea. Văd că e ceva pe jos. Când mă apropii, mi se pare c-ar fi rămășițele unui animal, dar a fost atât de nasol spintecat și zdrobit încât nu se mai poate recunoaște nimic, e împrăștiat peste tot pe trotuarul plin de zloată. Mă uit la cer, suspectînd că are de-a face cu vechea noastră amică gravitația și apartamentele. Țasta a fost probabil modelul de anul trecut a cărui zgardă a devenit puțin cam strîmtă și a fost aruncat peste bord pentru a face loc unui pui de cățel la Crăciun.

Apoi îl ginesc pe Ray, care pare puțin cam speriat și-mi spune că era unul dintre cîinii noștri, un cîine care detectează droguri, din grupul celor avansați. Savurez perspectiva unei alianțe cu RSPCA¹, ce le-ar distruge credibilitatea imaginii de pacifiști sensibili puțoilor ăstora hippy care stau ilegal în casă. L-au ucis pe sărmanul animal! Ha! V-am prins!

Ray dă din cap spre George Mackie, cel care se ocupă de cîini. Stă jos pe trotuar, o polițistă încearcă să-l consoleze. Îl știu pe George de la masoni. Loja St John, Corstophine.

— Bruce... șuieră el... s-a prăpădit, Bruce... Pedro-i mort... Pedro al meu... cel mai bun cățel din poliție la detectat droguri... s-a prăpădit...

— Ce s-a întîmplat George, îl întreb, aplecîndu-mă spre el.

— A găsit o punguță de LSD... da o ascuseseră în bucătărie... s-a smuls din lesă... au ascuns LSD-ul lîngă biscuiții pentru cîini... bietu Pedro i-a mîncat cu totu, geme Mackie, făcînd și el ca un cîine suferind. Sărăcuțu Pedro... pur și

---

1. Organizație pentru apărarea drepturilor animalelor.

simplicu ș-a pierdut mințile... a luat-o razna și chiar m-a atacat! Pe mine Bruce! Îl am de cînd era puiuț... cel mai mic din cuib... recunosc că l-am bătut cu bastonul... a fost legitimă apărare Bruce... pur și simplu a săripă geam... cel mai bun cîine pe care l-am avut vreodată... cel mai bun cățel din poliție la detectat droguri... paișpe etaje, n-a avunici cia mai mică șansă...

Mă duc înapoi la Ray.

— Unde-i Moss? Doamna Richards? Domnul Allan?

Lennox arată înspre trioul de ticăloși ursuzi care par cu nasu pe sus și se urcă într-un BMW. La volanul mașinii e Conrad Donaldson, Q.C.

— Nu putem face nimica, zice Ray. Ascultă Bruce, vinuaici... gesticulează pe furiș Lennox spre o ușă a unei scări de bloc, departe de mulțime. Am futut-o. Aveam de plantat punguța cu LSD și tocma ieram pe cale s-o fac cînd cîinele ăla de rahat mi-a smuls-o din mîină... mi-a arătat o urmă de dinte de pe un deget. George era în camera de zi și a intrat 'n bucătărie... ar fi trebuit să stea totimpu cu iel... n-a respectat procedura.

— Ce era în geamantanul lui Moss? Nu putem să-i ardem cu asta?

— Un rahat de budincă de Crăciun. Nici măcar nu m-am deranjat s-o confisc ca s-o duc la laborator pentru analize. Puțoiu ăla deștept l-a sunat imediat pe Donaldson care a venit aici în zece minute. S-au tăvălit de rîs, căcații, surîde ușor afectat Lennox, văzînd și partea comică a lucrurilor.

Eu n-o văd. Mă car furios și bășicat la culme ducîndu-mă înapoi la mașină.

În seara aia ies la un pahar cu Clell care tot trăncănește despre noua lui slujbă de la Circulație.

— Îe minunat să nu mai fii la Criminalistică Bruce, zice el, ridicîndu-și paharul. Am timp să mă gîndesc la ce vreau să fac cu viața mea. Asta-i problema cu Criminalistica, ești prea preocupat acolo. Nu te preocupă decît asta... își pune palmele în paralel și le duce în față ca un tren.

— Păi, ai tot timpul să te gîndești cît stai cu legumele alea de la Circulație, îi spun eu.

Clell mă cercetează atent cu privirea. Are o mică licărire de enervare în ochi. Se pare că l-am scos din sărite.

— Exact asta și vreau, behăie el.

Puțoiu are impresia că grijile lui au luat sfîrșit și că ne poate scoate pe nas faptul că are slujba asta de legumă. Greșit! Nu ne interesează preocupările triviale ale unui domn pe nume Andrew Clelland.

După puțin timp mă scuz și mă car acasă.